

стотини пкѣти са той крѣсти, и Инквизиціята очудена за вѣчныя този еретикъ, който сѣки день прихождаше на истинната вѣра и сѣки день са възраждаше, наченъ да иска свѣдѣнія, които капетанинътъ не помисли за нужно да даде. Той са върхъ слѣдователно въ горитѣ и залови башина си занаятъ, контрабандата, която не бѣше напустижъ, както по-горѣ видѣхмы, отъ да извършва! Но, тука, въ исторіята му има една пропастъ, растояніе голѣмо, което не можникога да са попълни и което принадлежи, както са дума, на исторіята на сичкитѣ народы, на героическитѣ времена! Капетанинътъ липса, безъ да са научи нѣкоя дѣ са намѣрваше. . . . Непріятелитѣ му са препираха че го видѣли да тѣгли лопаты нѣколко години на единъ каталонскый корабъ, но капетанинътъ никога не исповѣда туй; напротивъ, знае са че той и другаритѣ му сж намѣрихъ, не са знае какъ, неограничени господари на каталонскыя корабъ, на който хората бѣхъ нечаянно измрѣли отъ тифосъ, или отъ друга нѣкоя болѣсть, която газяла морцитѣ. Извѣстно е еще че Жуанъ-Батиста, който отъ тогазъ зе титула капетанинъ, обикаляше моретата като защитникъ на вѣрата, гоняше и обираше сичкитѣ Тунускы и Алжирскы кораби. Ако, нѣкога, мѣжду уловенитѣ барбарезскы кораби са случахъ и христіанскы нѣкои търговскы кораби, случайната тѣзи погрѣшка не бѣше на капетанина, който въ сумнѣніето си сѣкога грабѣше, по подражаніе на благочестивыя онзи епископъ, който, въ едно кланѣ дѣто са не различавахъ еретицитѣ отъ вѣрнитѣ, викаше на войнитѣ: «Колѣте, колѣте! Богъ ще различи своитѣ си.»

За много таквызи дѣйствія, които богословцитѣ на морското управленіе претѣлжувахъ, капетанинътъ са погнъ да са гони отъ царскитѣ кораби като пиратъ и разбойникъ. И като не искаше да доде въ разискванія съ противницы, които са отговарятъ съ съ двѣстѣ или триста топове, той напуснъ морето, продаде си кораби, задържа при себеси преданнитѣ си морцы, и като са върхъ въ гражданскыя животъ,